

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

2728
26 IX 2013

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

PARLAMENTUL ROMÂNIA
259/27.09.2013

Dosar nr.437A/2013

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
3654 / 26-09-2013
Nr.....

Domnului

George Crin Laurențiu Antonescu

Președintele Senatului

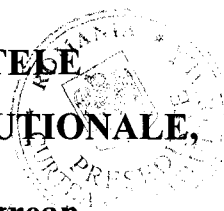
Legislație

Vă trimitem, alăturat, în copie, Decizia nr.381 din 25 septembrie 2013, definitivă și general obligatorie, prin care Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 35 de senatori, și a constatat că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative este constituțională în raport cu criticile formulate.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Augustin Zegrean

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.437A/2013

Decizia nr.381
din 25 septembrie 2013

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a
Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind
unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative

Augustin Zegrean	-președinte
Valer Dorneanu	-judecător
Petre Lăzăroiu	-judecător
Mircea Ștefan Minea	-judecător
Iulia Antoanella Motoc	-judecător
Mona-Maria Pivniceru	-judecător
Puskás Zoltán Valentin	-judecător
Doina Suliman	-magistrat-asistent șef

Cu Adresa nr.3955 din 27 iunie 2013, secretarul general al Senatului a trimis Curții Constituționale sesizarea formulată de 35 de senatori, în conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru exercitarea controlului de constituționalitate asupra Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2456 din 27 iunie 2013 și constituie obiectul Dosarului nr.437A/2013.

La sesizare a fost anexată, în copie, Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative.

De asemenea, s-a anexat lista cuprinzând semnăturile celor 35 de senatori. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Ion Ariton, Viorel-Riceard Badea, Marius Bălu, Vasile Blaga, Anca-Daniela Boagiu, Gigi-Christian Chiru, Mărinică Dincă, Daniel-Cristian Florian, Gheorghe Flutur, Găvrilă Ghilea, Traian-Constantin Igaș, Marius Ovidiu Isăilă, Dan-Mihai Marian, Dumitru Oprea, Emil-Marius Pașcan, Alexandru Pereș, Nicolae-Vlad Popa, Cristian Rădulescu, Mihai-Ciprian Rogojan, Alin-Păunel Tișe, Valeriu Todirașcu, Mihai-Răzvan Ungureanu, Andrei-Liviu Volosevici, Ionel Agrigoroaei, Dan-Aurel Ioniță, Teiu Păunescu, Iulian Cristache, Florinel Dumitrescu, Nicolae Marin, Florinel Butnaru, Ion-Simeon Purec, Dumitru-Marcel Bujor, Ioan Iovescu, Marius Coste și Haralambie Vochițoiu.

Prin sesizare, autorii acesteia solicită Curții să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, susținând că aceasta este neconformă cu prevederile constituționale ale art.1 alin.(3) și (5) și art.115 alin.(4), aducând, în acest sens, în esență, următoarele argumente:

1. Legea supusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor constituționale ale art.115 alin.(4), deoarece, “în concret, nu există o situație extraordinară care să determine urgența adoptării unor reglementări în domeniu.”

Astfel, consideră că „nici unul dintre argumentele precizate în Nota de fundamentare nu prezintă, în lumina jurisprudenței Curții Constituționale, condițiile prevăzute de art.115 alin.(4) din Constituție.”

În susținerea acestei critici de neconstituționalitate, sunt invocate Deciziile Curții Constituționale nr.65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.129 din 28 iunie 1995, și nr.83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.211 din 8 iunie 1998.

Totodată, apreciază că „situația în care a fost emisă ordonanța de urgență în cauză nu poate fi extraordinară, pentru că nu a fost aprobată în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, ci în vederea reorganizării unor instituții de control și supraveghere financiară [...]. În realitate, [...] s-a urmărit înlocuirea conducerilor acestora cu altele desemnate de actuala majoritate parlamentară [...] . Scopul unei asemenea schimbări de conducere este evident și în nici un caz nu putea genera urgența reglementării criticate de neconstituționalitate.”

2. Autorii sesizării consideră neconstituțională această lege, deoarece contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3) și (5).

În acest sens, susțin că „nici legea de aprobare și nici ordonanța de urgență a Guvernului [...] nu prevăd o repartizare a membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în funcție de configurația politică a Parlamentului, motiv pentru care toți cei 11 membri ai acestui Consiliului pot fi desemnați dintre membrii partidelor politice care formează majoritatea parlamentară actuală, propunerile opoziției parlamentare putând fi total ignorate, ceea ce de altfel s-a întâmplat în realitate.”

Apreciază că prin selectarea efectuată de comisiile parlamentare „va avea loc o adevărată eliminare a reprezentanților propuși de opoziția

parlamentară, ceea ce reprezintă o înlăturare a unui element de conținut al principiului constituțional al democrației, și anume necesitatea unui sistem social pluralist.” Consideră că „o asemenea înlăturare are la bază chiar ignorarea voinței politice a peste 30% din electorat, mai ales că democrația dimensionează atât organizarea și funcționarea puterii, cât și modul de viață al cetățenilor.”

De asemenea, arată că „prin textele de lege și de ordonanță de urgență criticate se creează posibilitatea ca acel criteriu legal pentru selectarea membrilor Consiliului, și anume experiența profesională, fără să se prevadă și un altul, cel al configurației politice a Parlamentului, să poată fi înlocuit cu cel al apartenenței politice sau cu cel al sorgintei propunerii politice a candidaților,” astfel că aceste texte devin „nepredictibile”.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/ 1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a transmite punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților, cu Adresa nr.2/4467 din 19 august 2013, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.3010 din 19 august 2013, a transmis punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate, apreciind că susținerile autorilor criticii sunt neîntemeiate, motiv pentru care solicită respingerea sesizării.

În acest sens, referitor la critica ce vizează încălcarea prevederilor constituționale ale art.115 alin.(4), președintele Camerei Deputaților arată, în esență, că scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 reiese atât din preambulul acesteia, cât și din expunerea de motive ce însoțește proiectul de lege pentru aprobarea acestei ordonanțe.

Astfel, se poate constata că elementele avute în vedere cu ocazia emiterii ordonanței de urgență „vizează interesul general public, în sensul în care impun adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse acestuia”, aspectele invocate de Guvern constituind o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale concretizate prin Decizia nr.271/2012 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.332 din 16 mai 2012, și Decizia nr.864/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012.

Cât privește critica referitoare la înfrângerea prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, președintele Camerei Deputaților arată, în esență, că „Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 nu stabilește ca ocuparea funcțiilor de membru în Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară se face potrivit configurației politice și ponderii în Parlament a grupurilor parlamentare, astfel cum prevăd alte legi organice de organizare și funcționare a activității altor autorități sau instituții publice.” Apreciază că „intenția legiuitorului a fost foarte clară și a avut în vedere tocmai înlăturarea factorului politic, evitând în acest fel schimbarea organelor de conducere ale Autorității de Supraveghere Financiară ori de câte ori s-ar schimba configurația politică a Parlamentului.”

În continuare, menționează că Autoritatea de Supraveghere Financiară este o instituție independentă, de specialitate, iar nu un organism politic. Totodată, subliniază faptul că „desemnarea și votul membrilor Consiliului sunt determinate exclusiv de opțiunile parlamentarilor, în baza mandatului lor reprezentativ, iar în virtutea art.69 alin.(2) din Constituția României, republicată, orice mandat imperativ este nul.”

În aceste condiții, președintele Camerei Deputaților consideră că nu se poate reține o încălcare a art.1 alin.(3) și (5) din Constituție și că „se poate observa respectarea întocmai a prevederilor constituționale, prin aplicarea strictă a prevederilor legale în procedura numirii membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr.1094/2012 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.44/2012 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului.

În final, precizează că, „în ce privește pretinsa încălcare a art.1 alin.(3) din Legea supremă, autorii sesizării nu au individualizat care anume prevederi din cuprinsul acestei norme, deosebit de complexă, ar fi fost nerespectate prin legea atacată.”

Guvernul, în punctul său de vedere comunicat cu nr.5/4251/2013 și înregistrat la Curtea Constituțională sub nr.2752 din 17 iulie 2013, consideră că sesizarea este neîntemeiată.

În acest sens, apreciază că din cuprinsul sesizării rezultă faptul că autorii acesteia nu aduc critici referitoare la neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 sau a legii de aprobare a acesteia, ci, în realitate, solicită completarea acestor acte normative prin „introducerea unor noi dispoziții care să prevadă selectarea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în funcție de configurația politică a Parlamentului.”

Referitor la acest aspect, Guvernul arată că instanța constituțională, prin Decizia nr.849/2012, a statuat că formularea unor argumente ce tind la modificarea legislativă a textului de lege criticat nu poate constitui o veritabilă critică de neconstituționalitate, deoarece, „în exercitarea rolului

său de garant al Constituției, Curtea Constituțională nu se poate transforma în legiuitor pozitiv fără a încălca astfel dispozițiile art.61 alin.(1) din Legea fundamentală, potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării."

În ceea ce privește reglementarea potrivit căreia „*Membrii consiliului A.S.F. sunt numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, la propunerea comună a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și a Comisiei economice, industrie și servicii din Senat și, respectiv, a Comisiei buget, finanțe și bănci și a Comisiei pentru politica economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților*”, Guvernul precizează ca aceasta nu a fost introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.55/2013, ci prin art.8 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012.

Referitor la competența Curții Constituționale de a se pronunța asupra modalității concrete în care Parlamentul a decis numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, Guvernul consideră relevante Deciziile nr.786/2009 și nr.413/2010, prin care, cu prilejul exercitării unui control de constituționalitate a priori, Curtea a statuat ca nu este de competența sa analizarea eventualelor încălcări ale Regulamentului ședințelor comune, astfel că „nu își poate extinde controlul și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, întrucât ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art.64 alin.(1) teza întâi din Legea fundamentală. Analiza Curții este una în drept, fără a viza aspecte de fapt ale procedurii parlamentare”.

De asemenea, Guvernul invocă Decizia nr.1466/2009, pronunțată în cadrul controlului exercitat pe calea excepției de neconstituționalitate, prin care Curtea a statuat că, „deși legea a fost adoptată după o procedură

parlamentară discutabilă, nu este de competența instanței constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ".

În fine, cât privește înfrângerea art.115 alin.(4) din Constituție, Guvernul consideră că și-a justificat intervenția legislativă prin cuprinsul Notei de fundamentare și al preambulului, din care rezultă „necesitatea adoptării imediate a unor măsuri care să conducă la majorarea veniturilor și reducerea cheltuielilor bugetare, precum și la întărirea disciplinei financiare la unitățile sanitare, respectiv reducerea arieratelor conform angajamentelor asumate cu organismele financiare internaționale, adoptarea acestor măsuri în regim de urgență impunându-se, având în vedere riscul unor potențiale presiuni asupra veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat.”

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele :

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și art.18 din Legea nr.47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de 35 de senatori.

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, dispoziții care au următorul cuprins:

<<Articol unic - Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.55 din 4 iunie 2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.331 din 6 iunie 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înainte de punctul 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:

„La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

(2) Reglementările A.S.F. pot fi sub forma de hotărâri, regulamente, norme și instrucțiuni.”

2. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, pct.4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

(3) Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piața de capital din Senat poate dispune oricând verificarea activităților A.S.F.”

3. La articolul I, punctul 5 se abrogă.

4. La articolul I, după punctul 5 se introduc două noi puncte, pct.6 și 7, cu următorul cuprins:

„6. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

Art.23.- A.S.F. preia numărul de posturi și personalul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private.

7. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin derogare de la prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cota de impozit pe venit este de 85% pentru veniturile reprezentând salarii/indemnizații/sume

compensatorii acordate, în condițiile legii, cu ocazia încetării contractului de muncă, raportului de serviciu sau mandatului angajaților cu funcții de conducere sau persoanelor care au fost numite în calitate de membrii în cadrul Consiliului A.S.F. sau în cadrul autorităților care se reorganizează potrivit art.1 alin.(2)."

5. Articolul II se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.>>

Autorii sesizării susțin că această lege contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin. (3) și (5) și art.115 alin.(4), care au următorul cuprins:

- Art.1 alin.(3) și /5): *„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]*

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”;

- Art.115 alin.(4): *“Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.”*

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.55/2013, aprobată cu modificări și completări prin legea supusă controlului de constituționalitate, are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea

I, nr.874 din 21 decembrie 2012, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.113/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.234 din 23 aprilie 2013, și modificarea Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, prin derogare de la prevederile din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cota de impozit pe venit este de 85% pentru veniturile reprezentând salarii/indemnizații/sume compensatorii acordate, în condițiile legii, cu ocazia încetării contractului de muncă, raportului de serviciu sau mandatului, angajaților cu funcții de conducere sau persoanelor care sunt numite în calitate de membru în cadrul Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară sau în cadrul autorităților care se reorganizează potrivit art.1 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012.

1. Analizând obiecția de neconstituționalitate, în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate prin raportare la prevederile constituționale ale art.115 alin.(4) referitoare la situațiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, autorii criticii susțin că emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 nu a fost justificată de existența, „în concret”, a unei situații extraordinare, a cărei reglementare nu putea fi amânată.

Referitor la exigențele constituționale cuprinse în art.115 alin.(4) din Constituție privind existența unei situații extraordinare, care să justifice urgența adoptării unei ordonanțe de urgență, în jurisprudența sa în materie, concretizată prin Decizia nr.255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 16 iunie 2005, și Decizia nr.1008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.507

din 23 iulie 2009, Curtea a statuat că situația extraordinară exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, iar pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art.115 alin.(4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

Raportând aceste criterii de analiză la cauza prezentă, Curtea reține că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013, această intervenție legislativă este justificată de Guvern prin faptul că *„un criteriu determinant în stabilirea obiectivelor și strategiilor guvernamentale este cel al concordanței cu responsabilitățile pe care România și le-a asumat prin semnarea acordurilor de împrumut cu organismele financiare internaționale,”* astfel că acesta *„trebuie să promoveze un set coerent de politici macroeconomice și măsuri de menținere a stabilității financiare a țării, care să asigure încadrarea în țintele de deficit stabilite.”* De aceea, *„sunt necesare o serie de măsuri care să vizeze atât majorarea veniturilor bugetare, cât și reducerea cheltuielilor bugetare, adoptarea acestor măsuri în regim de urgență se impune având în vedere riscul unor potențiale presiuni asupra veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat”*. Aceste măsuri *„vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.”*

Curtea acceptă că aceste împrejurări se circumscriu *„situației extraordinare”*, în sensul celor reținute în jurisprudența Curții cu privire la această noțiune, deoarece sunt de natură să determine periclitarea interesului public, afectarea funcționării normale a autorităților statului, precum și riscul de destabilizare financiară a țării, situație care impune necesitatea adoptării unor măsuri legislative urgente în vederea prevenirii acestor pericole.

Astfel, elementele cuprinse în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 pot fi considerate ca justificând atât oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, cât și existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Prin urmare, adoptarea reglementării în cauză, pe calea unei ordonanțe de urgență, îndeplinește exigențele impuse de textul constituțional al art.115 alin.(4). Prin respectarea acestor condiții la emiterea ordonanței de urgență se respectă și prevederile art.1 alin.(5) din Constituție.

2. De asemenea, prin sesizare, se consideră că reglementările supuse controlului sunt „nepredictibile” și încalcă art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, prin omiterea posibilității numirii membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în funcție de configurația politică a Parlamentului. De aceea, autorii criticii solicită completarea acestor reglementări prin introducerea unor noi dispoziții care să prevadă selectarea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în funcție de configurația politică a Parlamentului.

Examinând cauza sub acest aspect, Curtea constată că, în realitate, nu se pune problema unei omisiuni de reglementare, ci aceea a unei opțiuni a legiuitorului. Numai Parlamentul poate hotărî, în limitele prevăzute în Legea fundamentală, asupra conținutului reglementărilor legale și oportunității adoptării acestora, iar statul de drept, a cărui existență este reglementată prin art.1 alin.(3) din Constituție, impune recunoașterea de către fiecare putere a actelor și măsurilor luate de celelalte puteri.

Așa fiind, pentru a stabili dacă această opțiune a legiuitorului încalcă sau nu prevederile constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), sesizarea de neconstituționalitate ce face obiectul prezentului dosar urmează să fie analizată prin raportare la aceste norme constituționale.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra unei critici identice, prin Decizia nr.335 din 4 iulie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.429 din 15 iulie 2013, referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.54 din 18 iunie 2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, prilej cu care a constatat că invocarea art.1 alin.(3) și (5) din Constituție era pur formală, iar nu efectivă și relevantă din punct de vedere constituțional.

De altfel, și în prezenta cauză autorii sesizării nu au individualizat contradicția dintre cuprinsul acestei norme constituționale și actele normative supuse controlului de constituționalitate, astfel că și în acest caz invocarea art.1 alin.(3) și (5) din Constituție este pur formală, fără semnificație constituțională.

Susținerea autorilor sesizărilor referitoare la faptul că prin selectarea efectuată de comisiile parlamentare poate avea loc o adevărată eliminare a reprezentanților propuși de opoziția parlamentară nu constituie un impediment de natură constituțională pentru numirile membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, în situația în care sunt respectate criteriile legale pentru selectarea membrilor Consiliului.

În fine, Curtea constată că reglementările legale criticate întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate stabilite potrivit art.8 alin.(4) teza întâi și art.36 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și impuse de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, fiind astfel compatibile cu prevederile constituționale ale art.1 alin.(5) privind principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

Având în vedere considerentele expuse, Curtea constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative este constituțională.

În temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de 35 de senatori și constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.55/2013 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea unor acte normative este constituțională în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 septembrie 2013.

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,
Augustin Zegrean

MAGISTRAT ASISTENT ȘEF,
Doina Sulfiman